

Дамян Дамянов

Завод

„И в този шум и трясък на машини
ще трябва непременно да крещиш,
да могат думите разбрано да преминават
пространството, което ни дели.“

Никола Вапцаров

Кръстосани задъхани тръби!
Кръстосани задъхани съдби!
И аз вървя сред тях и се препъвам.
Усещам в миг, че целият потъвам
Във хаоса от гласове и грохот!
Епохо,
Ти, която ме доведе тук,
Гърмиш сега със парния си чук
По мисълта ми, както в наковалня!
И се стопяват думите банални
От вестници, плакати и екрани.
Във тоя светъл огън барабанен
Аз гледам не грамадните мотори,
Аз търся не процента в диаграмата –
Аз търся живите ти хора.
Това е драмата!
Недей ми вика! Чувам те, поете!
Вървя след теб и се разпръсквам сам
Във този свят, настръхнал и голям
И като детска приказка вълшебен.
И в хиляди задъхани тръби,
И в хиляди кръстосани съдби
Намирам тебе.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8026>]